

ANDMEKAITSE INSPEKTSIOON

VAIDEOTSUS
ja
ETTEKIRJUTUS-HOIATUS
avaliku teabe asjas nr. 2.1-3/20/347

Vaideotsuse ja ettekirjutuse tegija	Andmekaitse Inspeksiooni peainspektor Elve Adamson
Vaideotsuse ja ettekirjutuse tegemise aeg ja koht	09.03.2020 Tallinnas
Vaide esitamise aeg	27.01.2020
Teabevaldaja	Politsei- ja Piirivalveamet aadress: Pärnu mnt 139, 15060 Tallinn e-posti aadress: ppa@politsi.ee
Teabevaldaja vastutava isik	peadirektor
Vaide esitaja (teabenõudja)	AS Eesti Ekspress aadress: Narva mnt 13, 10151 Tallinn e-posti aadress: menetlus@egrupp.ee
Vaide esitaja esindaja	Taimi Rosenberg

RESOLUTSIOON:

avaliku teabe seaduse (AvTS) § 45 lg 1 punkti 1, § 51 lõike 1 punktide 3 ja 7, haldusmenetluse seaduse (HMS) § 85 punkti 2 ja Vabariigi Valitsuse seaduse § 75¹ lõike 3 alusel

1) teen vaideotsuse vaie rahuldada

2) teen teabevaldajale täitmiseks kohustusliku ettekirjutuse:

Politsei- ja Piirivalveametil eemaldada vaide esitaja poolt soovitud teabelt avaliku teabe seaduse alusel kehtestatud juurdepääsupiirangud ning väljastada vaide esitajale tema poolt soovitud teave, kui ei ole tegemist riigisaladusega ning ei ole muud alust teabele juurdepääsu piirata.

3) määran ettekirjutuse täitmise tähtajaks 20 märts 2020

AvTS § 52 kohaselt peab teabevaldaja ettekirjutuse saamisest alates viie tööpäeva jooksul võtma kasutusele abinõud ettekirjutuse täitmiseks ja teatama sellest Andmekaitse Inspeksioonile.

VAIDLUSTAMISVIIDE:

Kuivõrd käesoleva otsusega rahuldati vaie täielikult, saab **vaide esitaja** 30 päeva jooksul pöörduda halduskohtusse üksnes juhul, kui Andmekaitse Inspeksioon rikkus menetlemisel vaide esitaja õigusi muul viisil.

Riigiasutus saab käesoleva haldusakti vaidlustada vaidega Andmekaitse Inspeksiooni peadirektorile või Vabariigi Valitsuse seaduse §-s 101 toodud korras.

Ettekirjutuse vaidlustamine ei peata selle täitmise kohustust ega täitmiseks vajalike abinõude rakendamist.

HOIATUS:

Kui teabevaldaja jätab Andmekaitse Inspeksiooni ettekirjutuse täitmata, võib Andmekaitse Inspeksioon pöörduda teabevaldaja kõrgemalseisva asutuse, isiku või kogu poole teenistusliku järelevalve korraldamiseks või ametniku suhtes distsiplinaarmenetluse algatamiseks. (AvTS § 10 lõiked 1 ja 4, § 53 lõige 1).

FAKTILISED ASJAOLUD:

1. 3. jaanuaril 2020 esitas AS Ekspress Meedia ajakirjanik Xxxxxx Xxxxxx Politsei- ja Piirivalveametile teabenõude, milles soovis tutvuda peadirektori 14. juuni 2004. aasta käskkirjaga nr 141
2. 10. jaanuaril 2020 pikendas Politsei- ja Piirivalveamet teabenõudele vastamise tähtaega kuni 24.01.2020, põhjendades seda dokumendi hindamise vajadusega.
3. 24. jaanuaril 2020 edastas Politsei- Piirivalveamet vaide esitajale tema poolt soovitud dokumendi, kuid selles oli osa teavet kinni kaetud põhjendusega, et politsei hinnangul vajab osa dokumendis sisalduvast teabest endiselt kaitset, kuigi piirangu tähtaeg on möödunud.
4. Vaide esitaja eeltooduga ei nõustunud ning esitas Andmekaitse Inspeksioonile teabe osalise väljastamata jätmise osas vaide.

VAIDE ESITAJA NÕUE JA PÕHJENDUSED:

1. Faktilised asjaolud

- 1.1. 3. jaanuaril 2020 esitas AS Ekspress Meedia ajakirjanik Xxxxx Xxxxxx Politsei ja Piirivalveametile (PPA) teabenõude, soovides tutvuda peadirektori 14. juuni 2004. aasta käskkirjaga nr 141 (lisa 1).
- 1.2. 10. jaanuaril 2020 teatas PPA, et pikendab teabenõudele vastamise tähtaega kuni 24.01.2020, põhjendades seda dokumendi hindamise vajadusega.
- 1.3. 24. jaanuaril esitas PPA vastuse, millega täitis teabenõude vaid osaliselt (lisa 1).

2. Vaide sisu ja põhjendused

- 2.1. Soovime vaidlustada PPA poolt AS Ekspress Meedia teabenõude osalise täitmata jätmise.
- 2.2. Vaidlusalune käskkiri oli tunnistatud asutusesiseseks kasutamiseks avaliku teabe seaduse (AvTS) § 35 lg 1 p 9 alusel kuni 14.06.2009.
- 2.3. AvTS § 40 lg 1 alusel võib asutusesiseseks kasutamiseks mõeldud teabele juurdepääsupiirangu kehtestada kuni viieks aastaks. Asutuse juht võib seda tähtaega pikendada kuni viie aasta võrra.
- 2.4. Seega saabus küsitud käskkirja juurdepääsupiirangu tähtaeg juba 14.06.2014.

- 2.5. Meie hinnangul puudub PPA-l teabenõude osaliseks täitmata jätmiseks õiguslik alus.
- 2.6. PPA toob osalise keeldumise põhjendusena välja AvTS § 35 lg 1 punktid 5 1 , 9 ja 10. Nimetatud juurdepääsupiirangu aluseid ei ole aga vaidlusalusele dokumendile kantud. Isegi kui vastav piirang oleks dokumendile kantud, oleks võimalik asutusesiseseks kasutamiseks seatud piirang AvTS § 40 lg 1 alusel tänaseks ammu läbi.
- 2.7. Juhime tähelepanu asjaolule, et AvTS § 35 sätestab küll teabe asutusesiseseks tunnistamise alused, kuid praegusel juhul on juurdepääsupiirangu tähtaeg möödas ja vaidlusaluse käskkirja näol on tegemist avaliku teabega.

3. Taotlus

3.1. Eelnevast lähtuvalt ja juhindudes avaliku teabe seaduse §-st 46 ja 51 palub AS Ekspress Meedia teha Andmekaitse Inspeksioonil PPA-le ettekirjutuse ning kohustada PPA teabenõuet täitma ja väljastama Ekspress Meedia AS-ile PPA peadirektori 14. juuni 2004. aasta käskkirja nr 141 täies ulatuses.

TEABEVALDAJA PÕHJENDUSED:

Edastame vastused Andmekaitse Inspeksiooni 06.02.2020 järelepärimises esitatud küsimustele.
- Millisel õiguslikul alusel keeldus PPA peale juurdepääsu piirangu lõppemist teabenõudjale väljastamast dokumenti täies ulatuses?

Selgitasime teabenõudjale oma vastuses, et dokumendi juurdepääsupiirangu tähtaeg on küll möödunud, kuid PPA hinnangul vajab osa selles sisalduvast teabest endiselt kaitset. Küsitud käskkirja on loodud 2004. aastal, kuid ka 16 aastat hiljem on KAIRI infosüsteem piisavalt sarnasel kujul jätkuvalt kriminaalpolitseinike igapäevane töövahend. Kuigi infosüsteemi pidamise korda on aja jooksul korduvalt muudetud ning 2004. aasta redaktsioon enam ei kehti, on selles sisalduvad politsei meetmed, taktika ja tehnoloogilised lahendused osaliselt samad. Seetõttu on PPA hinnangul teabenõude täitmine võimalik vaid osaliselt. Lisasime ka avaliku teabe seadusest (edaspidi AvTS) alused, millest teabe piiramisel lähtusime:

- vastavalt AvTS § 35 lg 1 punktile 5¹ on kaetud kinni tekstiosad, mis sisaldavad teavet uurimisasutuse tegevuse meetodite ja taktika kohta ning sellise teabe avalikuks tulek võib raskendada süütegude avastamist või soodustada süütegude toimepanemist.
- sama paragrahvi lg 1 punktide 9 ja 10 alusel on kaetud kinni tekstiosad, mis sisaldavad teavet tehnoloogiliste lahenduste ning turvameetmete kirjelduse kohta.

- Vaide kohaselt oli algselt kehtestatud dokumendile piirang ainult AvTS § 35 lg 1 p 9 alusel, kuid teabenõude täitmisest keeldumisel on lisaks märgitud alustena ka AvTS § 35 lg 1 p 5¹ ja punkt 10. Kuna AvTS § 35 lg 1 p 5¹ lisati AvTS-i 2016. aastal peale ehk siis 12 aastat peale dokumendi loomist, siis millest tulenevalt leiab PPA, et dokumendile saab eelnimetatud sätte alusel (mida piirangu maksimaalse kehtimise ajal ei olnud veel olemas) kehtestada piirangu 2 aastat peale maksimaalse piirangu tähtaja lõppemist?

Kõnealuse käskkirja kehtestamise ajal kehtis AvTS § 35 lõike 1 punkt 9 järgmises redaktsioonis: "9) seaduses sätestatud muu teave". 2007. aastal võeti vastus seadus, millega kohaselt sõnastati punkt 9 järgmiselt: "9) teabe, mis sisaldab delikaatseid isikuandmeid". Kuigi RT andmetel kehtis kõnealune versioon 28.12.-31.12.2007, siis tõenäoliselt see ei jõustunudki. 01.01.2008 jõustus punkt 9 hoopis järgmises sõnastuses "9) teabe turvasüsteemide, turvaorganisatsiooni või turvameetmete kirjelduse kohta". Samal kujul kehtib punkt 9 ka täna.

PPA ettepanekul täiendati §-i 35 lõikega 5¹ sõnastuses "teabe politsei tegevuse meetodite ja taktika kohta, kui selle avalikuks tuleks võib raskendada süütegude avastamist või soodustada nende toimepanemist", sätte jõustus 01.01.2010. 2016 muudeti seda sätet MTA ettepanekul,

asendades sõna "politsei" sõnaga "uurimisasutus". Muudatuse eesmärgiks oli laiendada antud sätet ka teistele asutustele, kellele see oli vajalik juurdepääsupiirangute kehtestamiseks.

Eeltoodust nähtuvalt on antud juhul juurdepääsupiirangu kehtestamise alused korduvalt muutunud. Teabenõude täitmisel on teabevaldajal õigus ja ühtlasi ka kohustus kontrollida teabele kehtestatud juurdepääsupiirangu aluste asja- ja ajakohasust ning põhjendatud vajadusel alust/aluseid korrigeerida (täiendada, kehtetuks tunnistada jne).

Seda tegime ka antud teabenõude täitmisel: hindasime ja kaalusime veelkord teabe tundlikkust ja selle avaldamisega kaasnevate võimalike riskide realiseerumist ning võrdlesime seda täna kehtiva regulatsiooniga, s.t millises osas on kaitset vajav teave kajastatud ka kehtivas korras. Selle käigus jõudsime otsuseni, et juurdepääsupiirangu aluseid on lähtuvalt teabe sisust vajalik täiendada (p 10, 5¹), samuti abistavad juurdepääsupiirangu aluste täiendused teabenõudjal saada selgemat ülevaadet piirangu jätkuva kehtestamise vajalikkusest. Käesoleval ajal on infosüsteem POLIS alamsüsteemi KAIRI pidamise kord kehtestatud peadirektori 05.10.2018 käskkirjaga nr 117 ning sellele on kehtestatud juurdepääsupiirang AvTS § 35 lõike 1 punktide 3, 5¹, 9 ja 10 alusel.

- Kas PPA hinnangul peaks kõigi eelnimetatud piirangu aluste puhul olema tähtaeg pikem kui 10 aastat? Palun põhjendada seisukohta.

Antud käskkirja puhul on PPA seisukohal, et selles sisalduv teave vajab jätkuvalt osaliselt kaitset.

Teabenõude täitmisel hindas PPA igakülgset piirangu jätkuvat vajadust lause lause haaval. Põhjalikku sisulist hindamist kinnitab ka asjaolu, et hindamisele oli kaasatud valdkonna erinevad eksperdid, mistõttu võttis teabenõude täitmine täiendavalt aega ning olime ka sunnitud tähtaega pikendama.

Kinnikaetud tekstilõigud sisaldavad tundlikku teavet, mille avalikuks tulek kahjustab oluliselt kriminaalmenetluse eesmärkide saavutamist ja jälitustegevuse läbiviimist ehk looks olukorra, kus kasutuselolevaid meetmeid ja taktikaid, tehnoloogilisi lahendusi ei oleks enam võimalik senisel kujul rakendada. Tuleb arvestada, et politsei/uurimisasutuse tegevuse meetodid ja taktika aastakümneid oluliselt ei muutu.

AvTS § 35 lg 1 puhul on tegemist imperatiivse sättega, mis kohustab teabevaldajat piirama teabele juurdepääsu. Kuna nii teabenõude korras küsitud käskkirjas kui ka kehtivas käskkirjas on analoogsed sätted, siis tekib sisuliselt vastuolu AvTS § 35 lõike 1 ja § 40 lõike 1 vahel, kui tõlgendada viimati nimetatud sätet selliselt, et juurdepääsupiirangu võib kehtestada ainult 5+5 aastat. Antud teabenõude täitmise menetus ilmestab vajadust õigusliku regulatsiooni täiendamiseks, et teatud juhtudel oleks võimalik pikendada piirangu tähtaega kauemaks kui 5+5 aastat (seni, kuni piirangu kehtestamise põhjus püsib).

ANDMEKAITSE INSPEKTSIOONI PÕHJENDUSED:

Juurdepääs avalikule teabele

AvTS § 3 lg 1 sätestab, et avalik teave on mis tahes viisil ja mis tahes teabekandjale jäädvustatud ja dokumenteeritud teave, mis on saadud või loodud seaduses või selle alusel antud õigusaktides sätestatud avalikke ülesandeid täites. Kuna vaidlusalune dokument on loodud Politsei- ja Piirivalveameti poolt avalikke ülesandeid täites, siis on vaidlusaluse dokumendi puhul tegemist avaliku teabega avaliku teabe seaduse mõistes.

AvTS § 3 lg-st 2 tulenevalt saab avalikule teabe juurdepääsu piirata üksnes seaduses sätestatud korras. Juurdepääsupiirangu alused on ära toodud avaliku teabe seaduse §-s 35 ja valdkondade eriseadustes.

Ka Riigikohus oma lahendis 3-3-1-5-09 punktis 24 leidnud: „*PS § 44 lg-s 2 pannakse kõigile riigiasutustele, kohalikele omavalitsustele ja nende ametiisikuile kohustus seaduses sätestatud korras anda Eesti kodanikule tema nõudel informatsiooni oma tegevuse kohta. Sellele kohustusele vastab Eesti kodaniku (ja kui seadusega ei ole sätestatud teisiti, siis ka Eestis viibiva välisriigi kodaniku ja kodakondsuseta isiku) õigus saada nõudmisel vastavat informatsiooni.*

Selle õiguse esemeline kaitseala hõlmab sellist informatsiooni avaliku võimu asutuste tegevuse kohta, mida need ei levita üldiseks kasutamiseks. Riigi kodanikel ja muudel isikutel peab avaliku võimu kasutamise läbipaistvuse tagamiseks olema juurdepääs ka infole, mida riigiasutused mingil põhjusel vabatahtlikult avalikku teabelevisse ei suuna.“

Avalikule teabele juurdepääsu piiramine

AvTS § 35 lg 1 annab loetelu andmetest, millele teabevaldaja on kohustatud kehtestama juurdepääsupiirangu. Antud juhul puudub vaidlus selles, kas dokument sisaldas piiranguga teavet. Vaideesemeks on käesoleval juhul dokumendile piirangu kehtestamise tähtaeg.

AvTS § 40 lg 1 sätestab, et asutusesiseseks kasutamiseks mõeldud teabele kehtestatakse juurdepääsupiirang alates dokumendi koostamisest või saamisest ning kuni vajaduse möödumiseni või sündmuse saabumiseni, kuid mitte kauemaks kui viieks aastaks. Asutuse juht võib seda tähtaega pikendada kuni viie aasta võrra, kui juurdepääsupiirangu kehtestamise põhjus püsib. Seega sätestab avaliku teabe seadus üheselt kui pikaks ajaks on võimalik AvTS § 35 lõike 1 alusel teabele juurdepääsu piirata. AvTS § 40 lg-st 1 ei tulene õigust pikenda piirangu tähtaega peale 10 aasta möödumist. Kui Politsei- ja Piirivalveamet leiab, et mingi sätte osas on 5+5 tähtaeg lühike, siis tuleks vastavas osa algatada seaduse muudatus, mille alusel on võimalik kehtestada mingile konkreetsele teabele senisest pikem piirangu tähtaeg. Lubamatu on olukord, kus dokumentidele kehtestatakse piirangud ilma õigusliku aluseta.

Siinkohal pean vajalikuks märkida, et ka varasemalt on soovitud piirangute kehtimise tähtaega pikendada, kuid seadusandja ei ole seda pidanud vajalikuks. Nii näiteks sooviti 14.09.2009 algatatud isikuandmete kaitse seaduse, avaliku teabe seaduse ja arhiiviseaduse muutmise seaduse eelnõus 564 SE täiendada AvTS § 40 lõikega 4 järgmises sõnastuses: „*Käesoleva seaduse § 35 lõike 1 punkti 3 alusel asutusesiseseks kasutamiseks mõeldud teabele kehtestatakse juurdepääsupiirang kuni viis aastaks. Asutuse juht võib seda tähtaega pikendada kahel korral kuni viie aasta võrra, kui juurdepääsupiirangu kehtestamise põhjus püsib“.*

Sama eelnõu seletuskirjas selgitatakse järgmist: „*Avaliku teabe seaduse § 40 täiendatakse uue lõikega, millega sätestatakse eraldi alus teabe, mille avalikuks tulek kahjustaks riigi välissuhtlemist, asutuse siseseks kasutamiseks tunnistamise ajaliseks kehtivuseks 5+5+5 aastat. Tavapärane tähtaeg on 5 aastat, mida võib ühel korral 5 aasta võrra pikendada. Kümme aastat võib jääda liiga lühikeseks, et tagada välissuhtlemise kaitse. Seetõttu tuleb teha erand ja lubada pikendada veel kolmandat korda viieks aastaks“ (eelnõu seletuskirja lk 7 p 2.6).¹*

17.02.2010 toimunud Riigikogu istungi stenogrammist võib lugeda järgmist: „*Avaliku teabe seaduse § 40 lõike 1 kohaselt võib aga asutuse juht kehtestada asutusesiseseks kasutamiseks mõeldud teabele juurdepääsupiirangu viieks aastaks, mida juurdepääsupiirangu püsimise korral võib pikendada veel viie aasta võrra. Uue sättega soovis Vabariigi Valitsus seega ainult riigi välissuhtlemist kahjustada võivale teabele kehtestada süsteemi 5 + 5 + 5.*

¹ <http://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/bebb8363-8999-f12e-b587-f3718b56a685/isikuandmete%20kaitse%20seaduse,%20avaliku%20teabe%20seaduse%20ja%20arhiiviseaduse%20muutmise%20seadus/>

Põhiseaduskomisjon, arutanud põhjalikult nimetatud küsimust oma istungitel, leidis, et ei ole põhjendatud anda kõigile teabevaldajatele võimalus nimetatud pikendamisteks veel viie aasta võrra. Avaliku teabe seaduse § 5 lõike 1 kohaselt on teabevaldajaks kõik riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutused, avalik-õiguslikud juriidilised isikud ning teatud tingimustel eraõiguslikud juriidilised isikud ja füüsilised isikud. On ilmselge, et kõik, kes siin saalis istuvad, peaksid väga selgelt endale aru andma, et näiteks Välisministeeriumi välissaatkondades koostatud memod võivad sisaldada hinnanguid selles riigis resideeruvate teiste saadikute kohta, selle riigi valitsusjuhi või presidendi kohta, nende võimaliku koostöö kohta kolmandate riikidega või mõningaid kahtlusi, kas üks või teine võib olla seotud ühe või teise organisatsiooniga, teha kellegagi koostööd jne. Ilmselt saame me kõik sellest aru. Kas aga peaks kogu nimetatud pikas loetelus loetletud info, mida algne variant sisaldas, olema kaitstud märkega "ametkondlikuks kasutuseks", see tekitab tõsist kahtlust. /.../ Põhiseaduskomisjoni istungitel jõudsid komisjoni liikmed järeldusele, et kuna Välisministeerium on põhiline riigi välissuhtlemist teostav asutus, siis peaks selline pikendamise võimalus laienema ainult neile. Eelkõige peetakse silmas Välisministeeriumi ja suursaatkondade vahelise memo vormis toimuva kirjavahetuse (sealhulgas läbirääkimisstrateegiad) tunnistamist asutusesiseseks kasutamiseks mõeldud infoks.

Tulenevalt eeltoodust on Riigikogu väljendanud oma seisukohta, et juurdepääsupiiranguga teabele saab kehtestada piirangu viieks aastaks ning seda on võimalik ühel korral viie aasta võrra pikendada ning on arutanud erandi tegemist välissuhtlemist kahjustava teabe osas. Eelnimetatud eelnõu tagasilükkamise põhjuseks oli just see, et Riigikogu leidis, et püütakse liigselt varjata asutuste valduses olevat informatsiooni ning riik muutuks läbipaistmatuks, mis ei ole omane avatud demokraatlikule riigile.

Andmekaitse Inspektsioon nõustub Politsei- ja Piirivalveametiga selles, et mõnel juhul võib tõepoolest olla kümme aastat liiga lühike aeg ning piirangut võib olla vaja dokumendile kehtestada pikemaks ajaks. Seda eriti just dokumentide osas, mis on tunnistatud arhiiviväärtuslikuks, kuid piiranguid ei saa siiski pikendada ilma õigusliku aluseta. Ka Andmekaitse Inspektsioon kui järelevalveasutus, kelle ülesanne on kontrollida piirangute kehtestamisel seaduse täitmist ei saa siin anda õigust ega luba kehtestada seadusest pikemaid piirangu tähtaegu.

Oleme nõus Politsei – ja Piirivalveametiga selles, et kuna ajas on muutunud piirangu alused, siis enne teabenõude täitmist tuleb piirangu alused üle vaadata. Küll aga jääb arusaamtuks dokumendile (peale kümne aasta möödumist dokumendi loomist, kui dokumendile ei ole enam võimalik piiranguid kehtestada) sellise piirangu lisamine, mis lisati avaliku teabe seadusesse 12 aastat peale dokumendi loomist (AvTS § 35 lg 1 p 5¹). Eeltoodu puhul ei olnud tegemist mitte sätte sõnastuse muutumisega, vaid uue sätte lisamisega seadusesse. Andmekaitse Inspektsioon on seisukohal, et dokumendile, mille loomisest või saamisest on möödunud rohkem kui 10 aastat, ei saa lisada piirangu aluseid, mis on lisatud seadusesse peale piirangutähtaja möödumist.

Kuna antud juhul on dokumendi loomisest möödunud pea 16 aastat ning avaliku teabe seadus ei anna võimalust kehtestada piiranguid pikemaks ajaks kui maksimaalselt 10 aastat, siis ei pea inspektsioon vajalikuks ka analüüsida soovitud dokumendis kinnikaetud osadele jätkuva piirangu kehtestamise põhjendatust. Lähtudes aga sellest, et jätkuva piirangu kehtestamise vajaduse põhjendustes on mitmel korral viidatud seotust riigisaladust kajastava informatsiooniga, siis tuleks vajadusel hinnata, kas selline teave, mis ka peale 16. aasta möödumist selle loomisest vajab jätkuvalt kaitset, ei peaks olema kaetud riigisaladusega.

Samuti jääb Andmekaitse Inspektsioonile arusaamatuks, kui Politsei- ja Piirivalveametil oli arusaadav, et ka peale 10-ne aasta möödumist sisaldab dokument teavet, mis jätkuvalt vajab kaitset, siis miks ei ole võetud ette samme, et seadustada sellise teabe kaitse seaduslikus korras.

Eeltoodust tulenevalt, kuna avaliku teabe seadus ei anna võimalust kehtestada teabele piiranguid pikemaks ajaks kui 10 aastat ning Andmekaitse Inspeksioon ei saa siin teha ühelegi teabevaldajale erandit, siis tuleb Politsei- ja Piirivalveametil vaide esitaja poolt soovitud teabelt eemalda juurdepääsupiirangud ning väljastada vaide esitajale tema poolt soovitud teave, kui pole tegemist riigisaladusega ning ei ole muud alust teabele juurdepääsu piirata.

/allkirjastatud digitaalselt/

Elve Adamson

peainspektor

peadirektori volitusel